

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor: Karolína Nolčová

Název: Historie waldorfské školy ve světě a v ČR, porovnání waldorfské pedagogiky s ostatními klasickými reformními směry

Rozsah: 51 s.

Již z názvu práce jsem byl v rozpacích (příliš rozsáhlý, vlastně se jedná o dva názvy v jednom, respektive o téměř doslovné spojení názvů druhé a třetí kapitoly) – množství cílů stanovených v úvodu tyto mé rozpaky ještě prohloubilo. Navíc se v úvodu při vymezování tématu a cílů práce autorka opakuje.

První kapitola se věnuje vymezení pojmu „alternativní škola“. Pro její zpracování autorka využívá relativně zastaralou literaturu (1993, 2001), tomu odpovídá kupř. dnes již nic nevyovídající tabulka o vývoji počtu stáních a nestátních škol v letech 1990-1992. Podle autorky z tohoto přehledu vyplývá „...jasná tendence růstu počtu nestátních škol, tím je rozbit monopol ve školství v České republice“. Když pomínu zastaralost údajů, nevztahovala se uvedená statistika i na Slovensko? Nebyla dělaná pro ČSFR?

Druhá kapitola se zabývá historií waldorfské pedagogiky ve světě a v ČR. Po přečtení je jasné, že v názvu měl být zakomponován pojem „školství“. Ostatně používání pojmů škola-pedagogika-školství je v celé práci hodně volné. Každopádně v kapitole se dozvíme něco o zakladateli, první waldorfské škole a o vývoji waldorfských škol. Podkapitola 2.3 končí oznámením, kolik je v ČR v roce 2013 waldorfských škol. Čímž autorka předbíhá ve struktuře práce, protože waldorfským školám v ČR se věnuje až od podkapitoly 2.5. Poněkud zbytečná se zdá ve struktuře druhé kapitoly podkapitola 2.4, kterou by bylo možné bez problémů spojit s podkapitolou následující. Ta je relativně dlouhá, popisuje vznik a dějiny první waldorfské školy v ČR, resp. v Písku, a to až do současnosti. Podkapitola 2.6 zase popisuje waldorfskou školu v Praze.

Poté, co autorka ve druhé kapitole stále zužovala kontext, přichází třetí kapitola, která je opět relativně obecná. Porovnává tzv. klasické reformní školy s waldorfskou pedagogikou. Obvykle než dojde k několikavětému srovnání, popisuje autorka podrobně v jednotlivých podkapitolách zmíněné školy či pedagogické směry.

Celkově lze o předložené bakalářské práci říci, že jejím hlavním problémem je její samotné zadání, se kterým souvisí i struktura. Skrývají se v ní dvě velká témata, která k sobě sice mají blízko, ale práce díky nim působí dojmem, že se jedná o dvě k sobě „slepené“ seminární práce. Podle mého názoru mělo smysl zabývat se buď pouze jedním nebo druhým tématem.

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Po stránce jazykové je práce průměrná, se stylistickými chybami. Několikrát se v textu objevuje malé písmeno na začátku věty (s. 6, 18, 21), nebo drobné chyby (s. 49). Poznámkový aparát není v detailech podle metodické příručky, autorka používá zkratku „str.“ místo „s.“.

Práci přes výše zmíněné nedostatky doporučuji k obhajobě před odbornou komisí.

Navržené hodnocení: dobře

V Č. Budějovicích 14.5.2013

Rudolf Svoboda